

Голас РАДЗІМЫ

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВЯЗЕЙ З СУАЙЧЫННІКАМІ

№ 99 (683)

Снежань 1962 г.

Год выдання

ДРУЖБА НАРОДАЎ У ДЗЕЯННІ

Дзесяткі заводаў Расійскай Федэрацыі ўдзельнічаюць у будаўніцтве першынца нафтавай прамысловасці рэспублікі. Вось некаторыя з іх: Чарапавецкі металургічны камбінат, Саратаўская, Грозненская, Краснадарская нафтабазы, Кастрамскі, Удуроўскі, Іванаўскі экскаватарныя заводы, Чалябінскі і Бранскі заводы «Дормашын».

Бетонамяшалкі паступаюць з Чюменскага, Славянскага, Чалябінскага, Новасібірскага заводаў «Будмашын» і «Строммашын», аўтагрэйдэры — з Арлоўскага завода, бетонраздатчыкі — з Куйбышава, драўніна — з Карэліі, дызэлы — з Башкірыі, вежавыя краны — з Нікапальскага завода «Будмашын».

З братняй Украіны — Макеўскага, Крыварожскага, Днеп-

рапятроўскага металургічных заводаў — ідзе на нафтабуд метал, з Адэсы — свідравальныя станкі, з Хмяльніцка — пнеўмолаты.

Бакинскі завод «Сумгайт» пастаўляе метал, грубы. Тбіліскі станказавод імя Кірава — тарнарыя станкі, Рустаўскі механічны завод — грохаты, Вільнюскі завод «Камунарыс» — тарнарыя станкі і г. д.

З розных гарадоў краіны ідзе на беларускую будоўлю абсталяванне для завода-гіганта: рэактыўныя калоны, цеплаабменнікі, рознае ішае абсталяванне. Вось як яна выглядае ў дзеянні — дружба народаў нашай краіны.

Падробязна аб будаўніцтве Полацкага нафтагіганта чытайце на 2—3 старонках нашай газеты.

На другой сесіі Вярхоўнага Савета СССР

У Маскве адбылася другая сесія Вярхоўнага Савета СССР шостага склікання.

Сесія абмеркавала наступныя пытанні:

1. Аб Дзяржаўным плане развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1963 год.
2. Аб Дзяржаўным бюджэце СССР на 1963 год і аб выкананні Дзяржаўнага бюджэту СССР за 1961 год.
3. Аб зацверджанні ўказаў Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР.

4. Сучаснае міжнароднае становішча і знешняя палітыка Савета Саюза.

У часе абмеркавання гэтых важных пытанняў выступалі прадстаўнікі ўсіх братніх рэспублік. Ніжэй мы друкуем прамову Старшыні Савета Міністраў БССР, дэпутата Полацкай выбарчай акругі Ціхана Якаўлевіча Кісялёва.

На сесіі з дакладам «Сучаснае міжнароднае становішча і знешняя палітыка Савета Саюза» выступіў Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў. Яго трохгадзінная прмова была выслухана дэпутатамі з вялікай увагай і неаднаразова перапынялася апладысмантамі гарахага адабрэння міжнароднай палітыцы Савета ўрада. З гэтай прамовай вы зможаце азнаёміцца ў наступных нумарах нашай газеты.

Планы будуць паспяхова выкананы

Прмова дэпутата Ц. Я. КІСЯЛЕВА

Таварышы дэпутаты! Савецкі народ паспяхова завяршае чацвёрты год сямігодкі. Наша Радзіма дасягнула новых вялікіх перамог ва ўсіх галінах гаспадарчага і культурнага будаўніцтва.

За апошнія гады Камуністычная партыя, строга захоўваючы і развіваючы ленынскія прынцыпы, правяла рад мер па паляпшэнню кіраўніцтва гаспадарчым будаўніцтвам. Ліквідацыя шкодных вынікаў культуры асобы Сталіна, ліквідацыя супярэчачых духу ленынізма старых форм і метадаў кіраўніцтва, стварэнне новых гаспадарчых органаў — усё гэта адкрыла шырокую прастору для развіцця народнай ініцыятывы і яшчэ больш актыўнага ўдзелу працоўных у кіраванні вытворчасці.

Сучасныя задачы і велізарны размах камуністычнага будаўніцтва паставілі на чаргу дня новыя пытанні далейшага ўдасканалвання кіравання народнай гаспадаркай, якія глыбока і ўсебакова абмяркоўваліся на лістападаўскім Пленуме ЦК КПСС. Ход работы і рашэнні Пленума з новай сілай паказалі, што баявы штаб нашай партыі — Цэнтральны Камітэт, узначальваемы таварышам М. С. Хрушчовым, абаві-

раючыся на калектыўны вопыт і розум партыі і народа, паленіску мудра падыходзіць да вырашэння наспеўшых праблем развіцця і кіраўніцтва эканомікай краіны ў перыяд разгортвута будаўніцтва камунізма. Практычнае ажыццяўленне рашэнняў пленума, бяспрэчна, адыграе важную ролю ў выкананні галоўнай задачы, намячанай XXII з'ездам партыі, — у стварэнні матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма, далейшым павышэнні матэрыяльнага дабрабыту і культурнага ўзроўню жыцця народаў нашай краіны.

Працоўныя Беларусі, аднадушна падтрымліваючы і гораха адабраючы выкладзеныя ў дакладзе таварыша М. С. Хрушчова прапановы і прынятыя Пленумам рашэнні, запэўніваюць Цэнтральны Камітэт партыі і Савецкі ўрад, што яны прыкладуць усё сілы, каб паспяхова выканаць пастаўленыя партыйныя задачы і дабіцца новых поспехаў у ажыццяўленні планаў камуністычнага будаўніцтва.

Беларускі народ з вялікім творчым уздымам змагаецца за дэтэрміннае выкананне сямігодкі. Заданні першых чатырох гадоў па выпуску валавой прадукцыі будуць перавыкананы больш чым на 11 працэнтаў.

Аб'ём прамысловай вытворчасці ў рэспубліцы ўзрасце на 58 працэнтаў супраць 37 працэнтаў, прадугледжаных кантрольнымі лічбамі. Прадукцыйнасць працы ў прамысловасці ўзрасце на 30 працэнтаў супраць 25,6 працэнтаў, якія намячаліся кантрольнымі лічбамі. Перавыконваюцца таксама заданні па росту прадукцыйнасці працы ў будаўніцтве, па зніжэнню сабекошту прамысловай прадукцыі.

Ужо цяпер амаль кожнае чацвёртае прадпрыемства саўнаргаса дасягнула ўзроўню вытворчасці, запланаванага на канец сямігодкі. Прамысловасць рэспублікі за першыя чатыры гады дасць столькі прадукцыі, колькі яе выпускала за 8 гадоў, якія папярэднічалі сямігодцы. Рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі і служачыя сваёй самаадданай працай уносяць істотныя карэктывы ў заданні сямігодкі. У выніку аб'ём прамысловай вытворчасці ў 1965 годзе перавысіць узровень 1958 года больш чым у 2,1 раза, замест 1,8 раза, як намячалася кантрольнымі лічбамі. Выпуск трактараў у 1965 годзе будзе дасягнуты да 80 тысяч замест 50 тысяч па першапачатковых кантрольных заданнях сямігодкі, сіласаўборачных

камбайнаў — да 48 тысяч замест 10 тысяч штук, сельскагаспадарчых машын будзе выпушчана на 85 мільёнаў рублёў, намячалася ж на 34,3 мільёна рублёў.

За прайшоўшыя гады сямігодкі ў рэспубліцы праведзена значная работа па спецыялізацыі прамысловых прадпрыемстваў. У выніку выслабана і больш рацыянальна выкарыстоўваецца звыш 50 тысяч квадратных метраў вытворчых плошчаў. У сувязі з гэтым адпала неабходнасць у выдаткаванні значных сродкаў на будаўніцтва новых прамысловых аб'ектаў. Ад зніжэння сабекошту прадукцыі ў разліку на год атрымана больш чым 45 мільёнаў рублёў эканоміі. Праведзена таксама значная работа па спрашчэнню структуры і падзешаўленню апарату кіравання. На аснове ўкаранення ў вытворчасць дасягненняў навукі і тэхнікі, перадавога вопыту, механізацыі і аўтаматызацыі вытворчых працэсаў, паляпшэння арганізацыйнага кіраўніцтва ўзрасла рэнтабельнасць прадпрыемстваў.

У рэспубліцы ў вялікіх маштабах вядзецца капітальнае будаўніцтва. За чатыры гады сямігодкі капітальныя ўкладанні ў народную гаспадарку рэспуб-

лікі склалі больш чым 2,7 мільярда рублёў, або амаль у чатыры разы больш, чым за ўсе даваенныя гады.

У цяперашні час будаўнічыя арганізацыі Беларусі валодаюць значна ўмацаванай тэхнічнай базай, маюць вялікі вопыт арганізацыі будаўнічых работ, што дазваляе шпарка і якасна ўзводзіць сучасныя буйныя прамысловыя прадпрыемствы і ў шырокіх размерах весці жыллёвае і культурна-бытавое будаўніцтва. За мінулыя гады сямігодкі толькі дзяржаўнымі і кааператывнымі арганізацыямі пабудавана каля 5 мільёнаў квадратных метраў жылля, г. зн. столькі, колькі за 8 гадоў, што папярэднічалі сямігодцы. Акрамя таго, сельскім насельніцтвам, а таксама рабочымі і служачымі ў гарадах і рабочых пасёлках пабудавана каля 200 тысяч дамоў.

Аднак трэба прызнаць, што нашы поспехі ў прамысловасці і будаўніцтве маглі б быць значна большымі. Як зусім справядліва ўказаў таварыш М. С. Хрушчоў, мы яшчэ недастаткова выкарыстоўваем перавагі сацыялістычнай сістэмы, наяўныя ў нас рэзервы і магчымасці.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

На будаўніцтве Полацкага нафтаперапрацоўчага завода. На здымках: зверху — перадавыя мантажнікі Ф. Вяляеў, Ч. Цыбулеўскі, А. Ліпаўка і А. Шчупак; унізе — від будаўніцтва. Фота М. Мінковіча.

КРЫЛАТЫЯ ПРАЦАЎНІКІ ПАЛЁЎ

Сельскагаспадарчая авіяцыя Беларусі выканала ў бягучым годзе розныя работы на 500 тысячак гектараў. У будучым годзе самалёты ўносяць угнаенні і будуць змагацца з пугазеллем, шкоднікамі, хваробамі сельскагаспадарчых культур і лесу на 600 тысячак гектараў. Мільён гектараў у год крылатых працаўнікаў рэспублікі змогуць апрацоўваць з паветра ў канцы сямігодкі.

Зараз калгасы і саўгасы Беларусі, якія выкарыстоўваюць сельскагаспадарчую авіяцыю, адводзяць зямельныя ўчасткі пад пастаянныя ўзлётна-пасадачныя пляцоўкі.

Усе сельскагаспадарчыя ўстановы рэспублікі ўзялі ў сваю праграму вывучэнне выкарыстання самалётаў у барацьбе за ўраджай. Выдаецца кіраўніцтва па ўжыванню авіяцыі ў сельскай гаспадарцы Беларускай ССР.

НА СТАРАЖЫТНАЙ ПОЛАЦКАЙ ЗЯМЛІ

ПЕРАД ПУСКАМ

Дзіўнае пачуццё ахоплівае цябе, калі трапляеш на пляцоўку Полацкага нафтабуда. Быццам трымаеш руку на пульсе і адчуваеш, як часта б'ецца сэрца будоўлі. Людзі, людзі... Сёння іх быццам стала больш. І на пляцоўцы атмасферна-вакуумнай трубчаткі, сэрцы завода, і на тэрмічным крэкінгу літаральна кожны метр пляцоўкі «захоплены» людзьмі. Бульдозеры, як вялікія чорныя жукі, угрызаюцца ў зямлю і закрываюць ёю глыбокія траншэі, злучаюцца паміж сабой тэхналагічныя трубаправоды, заліваюцца бетоном пляцоўкі завода, манціруюцца апошнія апараты, выпрабавваюцца абсталяванні. Усё гэта называецца перадпусковым перыядам. Гэтым тут сёння жывуць літаральна ўсе, гэтаму падначальваючы сваю работу велізарная армія будаўнікоў, атрады інжынераў.

Знамянальна тое, што 45-я гадавіна нараджэння Савецкай улады супала з пусковым перыядам буйнейшага на еўрапейскім кантыненте завода. Беларусь мае свае аўтамабілі, свае дасканалыя станкі, аўтаматычныя лініі, трактары, прыборы... І вось вялікі Кастрычнік дае ёй свой бензін, дызельнае паліва, змазачнае масла і іншыя прадукты перапрацоўкі «чорнага золата».

Сёння мы пазнаёмім чытачоў з вялікай Полацкай новабудоўляй, з яе цудоўнымі людзьмі.

Старонка з дзённіка

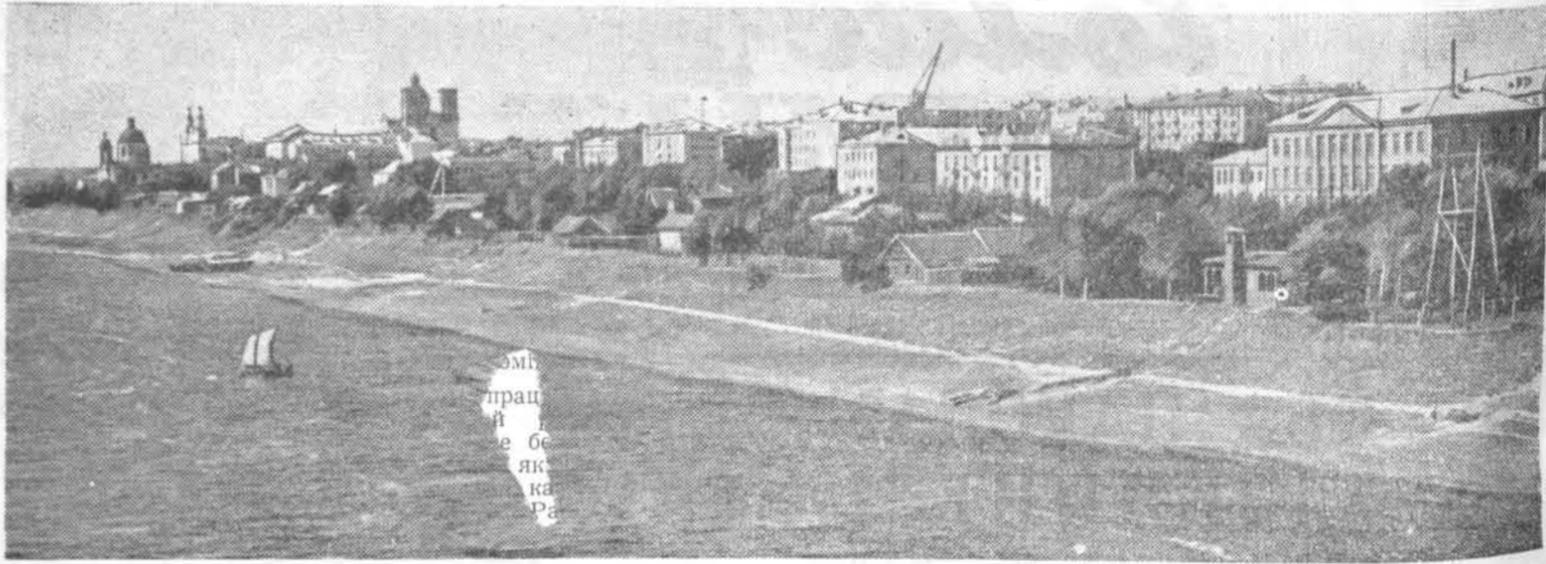
Нас перакінулі на прарыў, на самы адказны участак. Тут плывуць. Толькі паспееш выкапаць катлаван — ён імгненна запаўняецца вадой. Сёння непагадзь яшчэ больш разлавалася. Пакуль бульдозер робіць ачыстку, трэба паспець пакласці бетонную падрыхтоўку. Кажу хлопцам, каб ішлі дадому. Змена ж даўно скончылася. Юрка Шыбану глядзіць на мяне з дэкорам:

— А катлаван? Разумееш, яго ж залівае вада. Зноў вычэрпваць прыдзецца.

Змаганне працягваецца. 12 гадзін бесперапыннай барацьбы са стыхіяй. Але мы выходзім пераможцамі.

Мэта ў нас адна — тэмпы не зніжаць. Мы ў такіх складаных умовах нават перакрываем усё тэрміны і здалелі ўзвесці два рэзервуары. Любую стыхію перамагаюць сумленне і мужнасць савецкіх людзей.

М. КУСКОУ,
брыгадзіў брыгады камуністычнай працы.

Так сёння выглядае Полацк.

СПРАВА МУЖНЫХ

Кожны дзень хаджу я на вялікай будаўнічай пляцоўцы дарагога майму сэрцу завода. Іншы раз думаеш: як усё знаёма вакол — тая ж зямля, тыя ж лясы, тое ж неба. І раптам спынішся, захоплены грандыёзным індустрыяльным выглядам гіганта. Успамінаецца лета і восень 1958 года. Некранутыя пусткі, зарослыя хмызняком неабсяжныя лясныя масівы, непраходныя балоты, процьма камароў і мошак. І потым успамінаюцца звонкія маладыя галасы людзей, якія прыйшлі сюды з розных куткоў Радзімы. Прыйшлі, каб дапамагчы сваім беларускім сябрам пабудаваць завод, роўнага якому няма ў краіне і ў Еўропе. Людзі 15 нацыянальнасцей працуюць і жывуць на Нафтабудзе. І ўсё ж нафтагігант — будоўля беларуская. 80 працэнтаў шматтысячнай арміі нафтабудаўцаў — беларусы. Усе разам яны — тое слаўнае племя, якое пакінула на зямлі такі значны след, след гераізму і цвёрдасці.

Лаканічныя радкі летанісу вялікай новабудоўлі сямігодкі... Пракладзены першыя метры трубаправоду, укладзены першыя цагляны, кубаметры бетону. Спачатку лічылі адзінкамі, дзесяткамі, потым сотнямі, а цяпер усё часцей і часцей — тысячамі і нават мільёнамі. Расло майстэрства, мацнелі мускулы. Тыя, хто прыйшоў сюды не маючы ніякага ўяўлення аб будаўніцтве, сёння сталі вопытнымі мулярамі, бетоншчыкамі, мантажнікамі. Гэтыя людзі ў праліўны дождж не пакідалі працоўнай вахты, выносілі ледзь не на руках загрузы самазвалы, а потым пабудаваў дзесяткі кіламетраў бетонных і асфальтавых дарог. Гэта яны, працуючы на вышыні, сваімі грудзьмі і моцнымі рукамі стрымлівалі парывы ветру, упарта змагаліся са стыхіяй. Змагаліся і перамагалі.

Вось які ён, полацкі нафтабудавец! Не абавязкова са сталёвымі мускуламі, з мужным тварам. Не! Ён намнога прасцей і ў той жа час велічын і высакародны. Ён узводзіць гіганта, якім будзе ў якасці ганарыцца беларускі народ. Палачане — першаадкрывальнікі новых вышынь, новых нябачаных тэмпаў будаўніцтва. Ніколі яшчэ ў гісторыі падобныя заводы не будаваліся ў такіх кароткіх тэрмінах. Сёння можна назваць сотні людзей, чые імёны назаўсёды застануцца ў летанісе індустрыяльнага будаўніцтва Беларусі. Гэта сыны і дачкі беларускіх сялян Іван Бахір, Антон Уласевіч, Васіль Купчык, Уладзімір Стральцоў, Анатоль Гушча, Міхаіл Званароў, Галіна Лысова, Анатоль Крэмень, Васіль Була, Аляксандр Зінчанка, Ягор Гоцін. Усе яны важакі брыгад, якія носяць ганаровае імя камуністычных. Яны назаўсёды звязалі сваё жыццё, свой лёс з лёсам завода, які будуюць. Тут, на будоўлі, яны сталі членамі Камуністычнай партыі.

Далёка на ўсходзе краіны, у Башкіры, Татары пачынаецца тэхналагічная схема завода. Па сталёвых жылых нафтаправоду працяглася каля 2 000 кіламетраў пацячэ сюды на Полаччыну чорная кроў зямлі. Цікава дэталі: нафта да нас будзе паступаць поўнасю падрыхтаваная. Гэта дазволіць сэка-

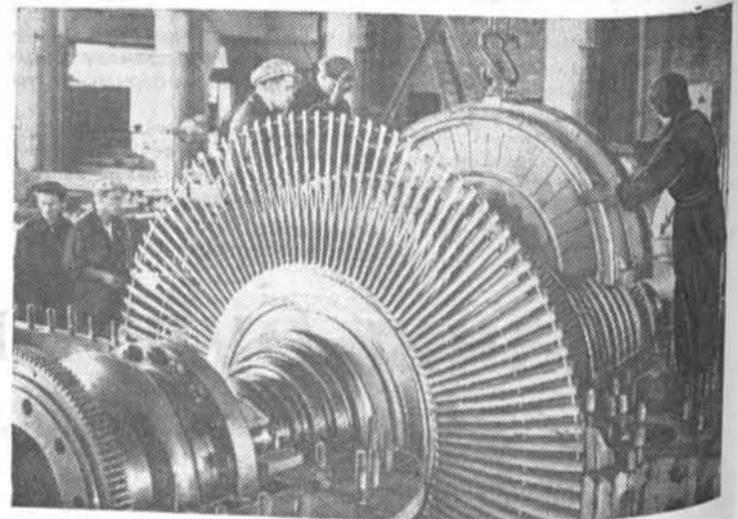
номіць для народнай гаспадаркі краіны на эксплуатацыйных выдатках каля 150 тысяч рублёў. Выключна рацыянальнае і арыгінальнае рашэнне.

Аўтаматыка! У гэтым слове заключана ўся сутнасць нашага завода, будучыня Полацка. Кіраваць усімі тэхналагічнымі працэсамі будуць людзі ля пульта. Словы «ручная праца» мы здаём у архіў. Уявіце сабе: адзін чалавек з цэнтральнага шчыта кіравання ажыццяўляе перакачку велізарнай колькасці нафтапрадуктаў на ўсю завод, а абслугоўваючы персанал толькі сочыць за працэсам. Усе працэсы будуць механізаваны і аўтаматызаваны, што дазволіць нам напалавіну скараціць штат завода, на 60 працэнтаў узначыць прадукцыйнасць працы, знізіць сабекошт, эксплуатацыйныя расходы. А ўся тэхналагічная схема дазваляе з сярністых нафтаў Башкіры і Татары вырабляць высакаякасныя нафтапрадукты.

Пуск першай чаргі завода не за гарамі. Вобразна кажучы, на Полаччыне пахне ўжо нафтай. За першай чаргой з'явіцца другая, затым трэцяя.

Я гляджу на твары будаўнікоў, я размаўляю з імі. Ніхто не ўяўляе сабе жыцця без будоўлі, яны ўлюбёныя ў яе. Такія людзі не падвядуць.

А. КТАРАЎ,
дырэктар Полацкага нафтаперапрацоўчага завода.

Монтаж турбіны Полацкай ЦЭЦ-2 для Нафтабуда.

Мой дыпломны праект

Будоўля для мяне — сапраўдная школа жыцця. Тут стаў я мулярам, узводзіў сцены жылых будынкаў, тэхналагічных устаноў. Нашай брыгадзе, якой кіраваў Іван Бахір, першай на будоўлі было прысвоена ганаровае званне камуністычнай. Затым я ўзначальваў камсольскую арганізацыю ўпраўлення. Перайшоў на мантаж, працаваў слесарам, а цяпер я тэхнік па зварцы.

Непрыкметна праляцеў час. І вось я паспяхова вытрымаў дзяржаўныя экзамены ў нафтабудаўскім вярчэнні нафтавым тэхнікуме. А затым стаў рыхтавацца да абароны дыпломнага праекту. Разам з сябрамі пабываў на практыцы на дзеючых заводах у Башкіры.

Наш пакой у інтэрнаце ператварыўся ў своеасаблівую вучэбную аўдыторыю. Разам са мной рыхтаваліся абараняць

дыпломныя праекты Мікалай Голубеў і Міхаіл Протас. Яны працуюць слесарамі-мантажнікамі і таксама, як і я, тры гады па вечарах упарта вучыліся. І вось настаў ён, гэты святочны дзень. Мы ў ліку 53-х будаўнікоў паспяхова абаранілі дыпломныя праекты і сталі першымі беларускімі тэхнікамі-нафтаперапрацоўшчыкамі.

Анатоль ГУШЧА,
тэхнік-тэхнолаг.

Чакаем «чорнае золата»

Два гады назад з будаўнічых пляцовак прыйшлі мы ў лабараторыі тэхнічнага вучылішча, якое пачало рыхтаваць кадры для завода. Мы — гэта я і мае сяброўкі Рыта Лошкіна, Валя Барысава, Дзіна Кухарона. Здавалася, ніколі не адолеем таямніцы тэхналагічных працэсаў. І вось мы на практыцы на Нова-Уфымскім заво-

дзе. Магутнае прадпрыемства проста ашаламіла нас. Прышлось зрабіць сотні аналізаў сырой нафты, дзесяткі разоў вызначыць удзельную вагу і г. д., пакуль не пераканаліся ў сваіх сілах, не адчулі, што цяпер ужо не сорамна пераступаць парог роднага завода.

Планы? О, яны вялікія. Паступілі сёлета ў Ленінградскі

тэхналагічны інстытут. Цяпер усе мы з хваляваннем чакаем першых цыстэрнаў з нафтай.

А разам з намі сотні апэратараў, лабарантаў, машыністаў кампрэсару і помпаў — першыя беларускія нафтаперапрацоўшчыкі — чакаюць «чорнае золата».

Ліля КАРПОВІЧ,
лабарантка завода.

Валянцін ЛУКША Барысаў камень

Пры беразе Заходняй Дзвіны, непадалёку ад Нафтаграда, ёсць некалькі камяней, устаноўленых полацкім князем Барысам у XII стагоддзі для арыентацыі ў суднаходстве.

Там, дзе крэкчучы продкі рыжыя

Закладалі каменні ў Наддзвінні,

Чэрвень вочы крынічныя выжарыў,

Перламутравыя і сінія.

Поўдзень скінуў пукатыя кайстры

У канюшыну, дзе конікаў хоры,

І прараб, барадаты, як Кастра, Прабасіў:

— Тут пачнецца горад. Перагрэтай парусінаю

У надрэччы пахлі палаткі, Учарашнія сцежкі лясніны

І натружаныя лапаткі.

А з Дзвіны пашчу чорную высунуў

Чорны камень у плямах імхоў, Камень-сведка княства Барыса, Камень-сведка далёкіх якоў. Ён стаяў, як глухі ў лесу, Ускалмачы, зеленаваты, Беларысця хвалі лезлі

За вусы дзядулю пакратаць. Ветры камень ілбамі білі,

Плынь за грудзі трасла сярэдзіта.

Мы ў кішэні з сабой захопілі

У кулак кавалак граніту.

Калабродзіў чэрвень чырвоны, Шызабокія хвалі ўздыхалі —

Мы асколак з халодным бетонам

У падмурак першы заклалі...

Не асінаўкам даўгадзюбым Будзе горад арыентарам —

Праз вятры звар'яцелыя, грубыя

Прашнуруюць «ракетны» пунціры.

1962 г.

Байцы ўдарнай будоўлі

На ўсходзе прабіваецца барвовая палоска зары. Залатым пакарам займаюцца вокны дамоў, вітрыны магазінаў, густая шэрань ляжыць на цёмна-зялёных галовах ялін, што ўзнікаюцца за крайнімі дамамі.

І адразу ажывае Нафтаград. Як веснавая паводка, з усіх канцоў цякуць да аўтобусаў пасажыры. Праспект Нафтавікоў — галоўная артэрыя гарадка — запаўняецца людзьмі ў кароткіх ватоўках і гумавых ботах, сініх камбінезонах і брызентавых робах.

Лёс будоўлі залежыць сёння ад гэтых простых людзей, ад іх сэрцаў, розуму, мазолістых рук.

...Самыя паважаныя, вядомыя людзі на будоўлі — мантажнікі. Вось гэты невялікага росту, каржакаваты, ужо немалады чалавек — мантажнік Іван Міхайлавіч Чарненка. Разам з сябрамі і вучнямі ўзнімае ён сталёвымі рукамі механізмы тэхналагічных калонаў — магутнае абсталюванне гіганта.

— Ві-ра-а-а, — камандуе брыгадзір. Ён, як заўсёды, спакойны, ураўнаважаны. Гэта не першая будоўля і не першая калона-гігант. Іван Міхайлавіч узнімаў іх і на берагах Волгі, і ў Падмаскоўі.

Растуць новыя пралёты камунікацый, усё гусцей і гусцей сплятаюцца сталёвыя клеці наземных трубаправодаў. Дзесяткі кіламетраў труб праклалі пад зямлёй брыгады Валянціна Жалтова і Віктара Валодзіна. Не асобныя звонкі, а цэлыя сістэмы металічных артэрыяў апускаюць у траншы трубапракладчыкі. А потым сюды спускаюцца зваршчыкі.

І на пляцоўцы тэрмічнага крэкінгу, і на бітумнай устаноўцы — усюды шырокі фронт наступлен-

ня. Вось залівае бетон брыгада камуністычнай працы Мікалая Кускова, манціруе апошняе абсталюванне брыгада слесароў Мікалая Вароніна, працуюць электрыкі, ізаляроўшчыкі, сантэхнікі... І на зямлі, і ў яе нетрах, і высока над эстакадамі камунікацый ні на мінуту не заціхае суладны гул механізмаў. Людзі робяць гісторыю, упісваюць новую старонку ў летапіс камуністычнага будаўніцтва.

На будаўнічай пляцоўцы берагавой помпавай станцыі, або, як тут яе называюць, фабрыцы вялікай вады, мы пазнаёмліся з брыгадай Ягора Гоціна. Цікавыя моманты з працоўнай біяграфіі брыгадзіра раскажаў працаб інжынер Раман Пятровіч Успенскі.

— Ведаеце, хто ў нас Гоцін? Акадэмікі Памятаю, прышоў ён да нас і кажа:

- Прыймаце на работу.
- А што вы можаце рабіць?
- Ды ўсё, што трэба...
- Цясларыць можаце?
- Магу.
- А бетон укладаць?
- Магу.

Раман Пятровіч штосьці ўспомніў, і ледзь прыкметная ўсмешка прамільгнула на яго твары.

— Універсал ды і годзе...

І сапраўды, Ягор Гоцін зарэкамендаваў сябе майстрам на ўсе рукі. Беларускі хлопец з-пад Баравухі, што паблізу Полацка, ён аб'ехаў амаль усю краіну. Будаваў заводы на Урале, у Цялінным краі, працаваў у Ленінградзе. А як толькі даведаўся, што ў родных мясцінах разгортваецца гігант сямігодкі, падаўся на Полаччыну.

Берагавая помпавая станцыя — унікальнае гідратэхнічнае збудаванне. Тут патрэбны і ўмельныя рукі, і вялікія веды, і крылатая творчая думка. Усё гэта — у арсенале Я. Гоціна. Ён абучыў простых вясковых хлопцаў Мікалая Коршуна, Пятра Баранова, Уладзіміра Румянцава і іншых будаўнічому майстэрству, павёў іх на штурм самых адказных рубяжоў. Брыгада кожны месяц перавыконвае нормы выпрацоўкі, змагаецца са стыхіяй і заўсёды перамагае. Цікавая дэталі: амаль усе члены калектыву вучацца ў вячэрнім тэхнікуме, школе рабочай моладзі. За ўсё гэта і атрымала брыгада ганаровае імя брыгады камуністычнай працы.

Хутка станцыя ўступіць у эксплуатацыю. І зробіць гэта яны, людзі вялікага гарту, члены брыгады Ягора Гоціна.

Хоць новабудоўля мае ўжо свае дакладна акрэсленыя індустрыяльныя контуры, сустрэкаюцца яшчэ і неабжытыя мясціны. Мы пабывалі на славутым Дваццатым балоце. Праўда, гэтую назву цяпер ужо можна лічыць умоўнай, але сляды былога дзёнідзе захаваліся. На роўнядзі сям-там уздымаюцца пачарнелыя пянікі і бурны купіны. Коўш экскаватара яшчэ не дайшоў сюды. Зрэшты, гэта справа бліжэйшых дзён. І тут балота скорыцца чалавеку.

Да такой думкі мы прыйшлі, калі назіралі работу славутага машыніста экскаватара Васіля Булы. Два гады назад прыйшоў ён сюды, на балота, са сваім баявым экіпажам. І адступіла дрыгва перад чалавекам. Звыш трохсот тысяч кубаметраў багністага гунту ўзняў «на-гара» экскаватар Булы. І столькі ж сюды было дастаўлена трываллага землянога пакрыцця.

Балота адступіла. Цяпер пракладзены дарогі, узвышаюцца магутныя металічныя ёмістасці па дзесятку тысяч кубаметраў кожная.

Була першым сярод механізатараў будоўлі пачаў наступленне на секунды. Мы пабывалі ў многіх экскаватаршчыкаў. Усе яны з павагай гаварылі аб Васілю Аляксеевічу. І гэта зразумела. Экіпаж даў ёў цыкл работы механізму да 13 секунд — у тры разы менш нормы.

Цемра ўжо ахутвае пляцоўку гіганта. Успываюць пражэктары, лямпачкі. Мора агнёў. Яго блікі на тварах будаўнікоў. Яркі асветлены вокны помпавай электрааб'яссольваючай устаноўкі. Тут ужо няма будаўнікоў. Гэтая першая тэхналагічная устаноўка заводу здадзена ў эксплуатацыю. Тут царства прыбораў. Працэсы аўтаматызаваны, усё будучы фіксіраваць шматлікія прыборы, а за работай устаноўкі будзе назіраць адзін аператар. Вось якія першакласныя ўстаноўкі ствараюць палачане. Гэта толькі першая ластаўка ў сёлетняй перамоганоснай восені. Іх будучы хутка дзесяткі, сотні.

Ю. НОВІКАУ.

ЛІЧБЫ ВЯЛІКІХ РАБОТ

Вось некалькі лічбаў грандыёзных змен, якія адбыліся на старажытнай полацкай зямлі за чатыры гады будаўніцтва.

На тым месцы, дзе былі калісьці калгасныя палі, вырабас цудоўны горад. У 1958 годзе пабудавана 4599, у 1959 — 7338, за другі і трэці год сямігодкі — каля 30 тысяч квадратных метраў жылля. Сёлета ўжо заселена каля 20 тысяч квадратных метраў. Цяпер у пасёлку полацкіх нафтабудаўнікоў жы-ва звыш 12 тысяч жыхароў.

У горадзе заасфальтавана больш 18 тысяч квадратных метраў дарог і тратуараў, пасаджана 15 тысяч дрэў, 16 тысяч кустарнікаў, пракладзена 13 тысяч метраў каналізацыі, 18 тысяч метраў вадаправодных сетак.

Узведзена вытворча-тэх-

нічная база будоўлі з палігонамі і заводам жалезабетонных вырабаў, буйны аўтаматызаваны бетонны завод, цэх буйнапанельнага домабудавання, асфальта-бетонны завод, некалькі вытворчых баз мантажнікаў, сантэхнікаў, механізатараў, электрыкаў, завод тэрмаізаляцыйных вырабаў.

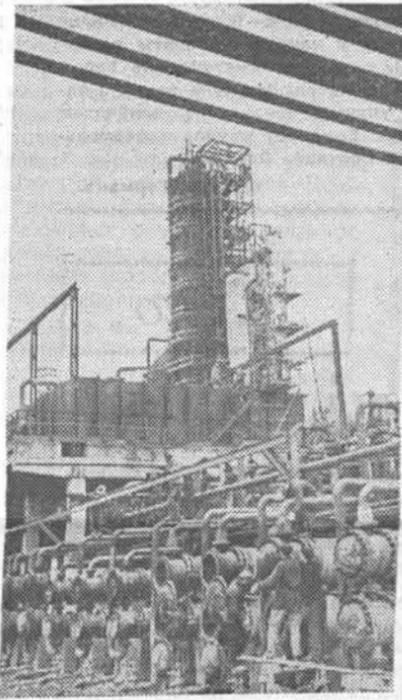
Умацавалася тэхнічная аснашчанасць будоўлі. Цяпер тут працуюць 50 экскаватараў, 50 бульдозераў, 60 вежавых і аўтакранаў. Значна вырасла і выпрацоўка будаўнічых механізмаў.

Жалезабетон — хлеб індустрыяльнага будаўніцтва. Калі ў першым годзе сямігодкі было ўкладзена звыш 15,5 тысяч кубаметраў жалезабетону, то ўжо ў 1960 годзе — у 2 разы больш. Сёлета на пляцоўках нафтагіганта зманціравана больш 50 тысяч кубаметраў зборных канструкцый.

За час будаўніцтва перамешчана больш пяці мільянаў кубаметраў гунту. Пракладзена каля 300 кіламетраў розных тэхналагічных камунікацый, з іх больш 140 кіламетраў падземных трубаправодаў.

У горадзе нафтабудаўцаў узведзены трохпавярховая школа і тэхнікум, дзіцячыя сады і яслі, дзіцячыя і танцавальныя пляцоўкі, клуб, шырокаэкранны кінатэатр, зялёны тэатр, камбінат бытавога абслугоўвання, шматлікія спартыўныя пляцоўкі. Цяпер на будоўлі 15 магазінаў, чатыры вялікія сталовыя. Сёлета толькі за 10 месяцаў насельніцтву горада прададзена тавараў на 700 тысяч рублёў больш, чым за ўсё мінулы год.

Узведзены бальнічны гарадок, у якім вялікая бальніца, паліклініка, дзіцячая бальніца, інфекцыйны корпус. У бальніцы 711 пакояў. Насельніцтва юнага горада абслугоўвае звыш 300 медыцынскіх работнікаў.

Устаноўка атмасферна-вакуумнай трубацяткі.

Урадлівая зямля

Стаяла ля новых жылых дамоў бабулька і здзіўлена глядзела навокал. Я падыйшла да яе:

— Што вы шукаеце, бабуля?

Тая адказала, як мне здалося, не без хітрынкі.

— Чарніцы, дачушка.

Сама я даўні жыхар гэтых месц. Таксама, як і старая, прыезджала па грыбы і ягады. Сёння новы горад узняўся на месцы былога лесу, бульбянога поля.

Адной з першых прыйшла я на будоўлю. Спачатку была рознарабочай. Потым атрымала спецыяльнасць ізаляроўшчыцы. Здала на другі, затым на трэці разрад. Мне даручылі кіраваць брыгадай. А праз некаторы час стала майстрам.

І калі старая прыдзе да нас гады праз два, зноў нічога не пазнае. Казачныя ўраджаі — новыя гарады і заводы — нараджае сёння старажытная Полаччына.

Е. ШКІРЫНА,
майстар.

ЁСЦЬ СЯМІГОДКІ ПЛАН!

Хто не ведае на нафтабудзе брыгаду экскаватаршчыкаў камуністычнай працы, якой кіруе Анатоль Сцяпанавіч Крэмень? Экіпаж адным з першых павёў наступленне на секунды і даў ёў цыкл работы механізма да 18 секунд, адмовіўся ад учотыка, укараніў шмат рацыяналізатарскіх прапаноў. Крэмень са сва-

імі сябрамі Паўлам Казлоўскім і Валерыем Старынскім — ініцыятары шматлікіх каштоўных пачынанняў, яны штодня перавыконваюць дзённую выпрацоўку. І вось сябры далажылі будоўлі аб выкананні сямігадавага плана. Выдадзена «на-гара» паўмільёна кубаметраў гунту.

Вуліца Нафтавікоў у пасёлку Полацкім.

Матэрыялы падрыхтаваў Юрый НОВІКАУ, карэспандэнт абласной газеты «Віцебскі рабочы» на Полацкім нафтабудзе.

Планы будучь паспяхова выкананы

(Пачатак на 1-й стар.)

За гады сямігодкі праведзена значная работа па ажыццяўленню рашэнняў партыі аб павелічэнні вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў. Палепшана структура пасяўных плошчаў. Расшыраны пасевы збожжавых культур, кукурузы, цукровых буракоў, бабовых. Штогод расце пагалоўе грамадскай жывёлы і вытворчасць прадуктаў жывёлагадоўлі. Павысілася таварнасць грамадскай гаспадаркі, узраслі дзяржаўныя закупкі сельскагаспадарчых прадуктаў. У 1962 г. у параўнанні з 1958 г. нарыхтоўкі збожжя павялічыліся на 55 працэнтаў, мяса будзе нарыхтавана больш на 50 працэнтаў, малака — на 56 працэнтаў, яек — на 80 працэнтаў. Нягледзячы на неспрыяльныя ўмовы ў гэтым годзе, дзяржаве на 1 снежня прададзена 15,7 мільёна пудоў збожжя — столькі ж, колькі і ў мінулым годзе. Выканан гадавы план нарыхтовак жывёлы. Дзяржаве прададзена жывёлы і птушкі 342 тысячы тон, або на 67 тысяч тон больш, чым на гэту ж дату ў мінулым годзе. Малака прададзена 1.233 тысяч тон, або на 16 тысяч тон больш, чым у мінулым годзе на гэту дату. Перавыканан гадавы план продажу яек.

На жаль, гібель у гэтым годзе значнай часткі пасеваў з-за халоднага, дажджлівага надвор'я, некыкарыстанне з гэтай жа прычыны соцень тысяч гектараў лепшых заліўных лугоў мелі адмоўны ўплыў на агульны ўзровень вытворчасці сельскагаспадарчай прадукцыі, на выкананне прынятых працаўнікамі вёскі сацыялістычных абавязацельстваў.

Аднак нельга тлумачыць усе недахопы толькі ўмовамі надвор'я. У многіх гаспадарках недавальняючыя вынікі тлумачацца перш за ўсё сур'ёзнымі хібама ў кіраўніцтве сельскагаспадарчай вытворчасцю, слабай арганізацыяй працы ў калгасах і саўгасах, незахаваннем прычыпаў матэрыяльнай зацікаўленасці калгаснікаў і рабочых саўгасаў.

Цяпер у рэспубліцы разгарнулася вялікая работа па выкананню рашэнняў літападаўскага Пленума ЦК КПСС і ўказанняў М. С. Хрушчоў, выкладзеных у Запісе Прэзідыума ЦК партыі «Аб падвышэнні вынікаў года і павелічэнні вытворчасці і закупак збожжя». Калгаснікі, рабочыя саўгасаў, спецыялісты сельскай гаспадаркі падагульняюць вынікі года, выяўляюць новыя рэзервы, намячаюць меры па іх выкарыстанню. Паранейшаму ў цэнтры ўвагі галоўная задача — стварэнне трывалай кармавой базы. Вынікі гэтага года яшчэ раз пацвердзілі, што цукровыя буракі, гарох, бабовыя ва ўмовах нашай рэспублікі вельмі перспектыўныя і ў спалучэнні з кукурузай дазваляць нам паспяхова вырашыць гэту задачу. У кожным калгасе і саўгасе з вынікаў гаспадарчай дзейнасці ў мінулым годзе будучь зроблены канкрэтныя практычныя вывады. Сельскія працаўнікі прымуць усе меры да таго, каб у 1963 г. дабіцца значнага павелічэння вытворчасці прадукцыі земляробства і жывёлагадоўлі, будучь змагацца, каб засыпаць у засеку дзяржавы 25—30 мільёнаў пудоў збожжя.

Таварышы дэпутаты! У практыцы плана развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1963 г. у нашай рэспубліцы прадугледжваюцца высокія тэмпы росту

прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці, далейшае павышэнне жыццёвага ўзроўню народа. Мы прыем усе залежачыя ад нас меры, каб ажыццявіць гэтыя планы.

Мне б хацелася спыніцца на некаторых пытаннях, звязаных з далейшым развіццём народнай гаспадаркі Беларусі. М. С. Хрушчоў на лістападаўскім Пленуме ЦК КПСС паставіў пытанне аб неабходнасці фарсаванага развіцця хімічнай прамысловасці, таму што роля хіміі ў стварэнні матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма выключна вялікая. Да пачатку сямігодкі Беларусь хімічнай прамысловасці па сутнасці не мела. З пачатку сямігодкі зроблена многае. У бліжэйшы час будзе пушчана першая чарга Полацкага нафтаперапрацоўчага завода, а ў 1963 г. — першая чарга Салігорскага калійнага камбіната і Гродзенскага азотнатукавага завода. Пачата будаўніцтва другога Салігорскага калійнага камбіната. У будучым годзе пачынаецца будаўніцтва Гомельскага завода фасфатных угнаенняў, а ў 1965 г. — другога азотнатукавага завода і трэцяга калійнага камбіната ў Салігорску.

Аднак Беларусь мае значна большыя магчымасці для паскоранага развіцця хімічнай прамысловасці. У рэспубліцы дастатковыя працоўныя рэсурсы. У яе паўднёва-ўсходняй частцы ёсць велізарныя запасы каменнай солі, праходзяць трасы нафтаправода і газавода, намячаецца будаўніцтва нафтаперапрацоўчага завода ў Мазыры. Такім чынам ствараюцца ўмовы для будаўніцтва ў гэтым раёне буйнога хімічнага камбіната. Гэты камбінат мог бы выпускаць шырокі асартымент пластычных мас, сінтэтычных валокнаў, угнаенняў і ядахімікатаў. Удалае спалучэнне сыравінных і энергетычных рэсурсаў, максімальнае набліжэнне гатовай прадукцыі да раёна спажывання даюць магчымасць найбольш рацыянальна лабудаваць тэхналагічную схему вытворчасці, паўней выкарыстоўваць адходы вытворчасці, звесці да мінімуму аб'ём перавозак паўпрадуктаў, значна знізіць затраты капітальных укладанняў на збудаванне агульназаводскай гаспадаркі. Мы просім Дзяржплан СССР разгледзець пытанне аб пачатку будаўніцтва хімічнага камбіната ў Беларусі ўжо ў гэтым сямігоддзі.

Кантрольнымі лічбамі сямігадовага плана намечана будаўніцтва ў рэспубліцы шыннага, сажавага і лакафарбавага заводаў. Наступнай карэкціроўкай плана будаўніцтва шыннага і сажавага заводаў было перанесена за межы сямігодкі. Пры наяўнасці ў рэспубліцы развітай аўтамабільнай і трактарнай прамысловасці вельмі вялікая патрэбнасць у шынах як для комплектацыі новых машын, так і для забеспячэння наяўнага транспарту, значная частка якога з-за недахватку шын прастойвае. Рэспубліка мае неабходную сыравінную базу для арганізацыі вытворчасці шын — будоўня завод па выпуску віскознага корду, ёсць вытворчасць рэгенерату, пазней будучь створаны магутнасці па вытворчасці каўчуку. Просім яшчэ раз разгледзець магчымасць пачатку будаўніцтва ў рэспубліцы шыннага і сажавага заводаў у гэтай сямігодцы.

Штогод адкладваецца таксама будаўніцтва лакафарбавага завода, хоць на яго поўнасцю ёсць праектна-каштарысная да-

кументацыя, заводіцца імпартавае абсталяванне. Запартыванні рэспублікі ў лаках і фарбах задавальняюцца ў межах 60 працэнтаў. Мы просім прадугледзець пачатак будаўніцтва гэтага завода ў 1963 годзе.

З увадам у дзеянне першай чаргі Полацкага нафтаперапрацоўчага завода будучь створаны магчымасці для арганізацыі ў рэспубліцы вытворчасці поліэтылену і іншых нафтахімічных вытворчасцей. Улічваючы гэта, мы просім Дзяржаўны камітэт Савета Міністраў СССР па хіміі паскорыць складанне тэхніка-эканамічнага даклада па развіцці нафтахімічных вытворчасцей на базе Полацкага нафтаперапрацоўчага завода.

Дзякуючы велізарнай дапамозе Цэнтральнага Камітэта КПСС і Саветаў Саюза, за паспяваннем гады ў Беларусі не толькі поўнасцю адноўлены разбураныя за час вайны жылыя фонды, але і створаны новыя гары і буйныя рабочыя пасёлкі. Пры гэтым усе сілы, натуральна, былі сканцэнтраваны на будаўніцтве новага жылля. У той жа час на добраўпарадкаванне буйных гарадоў, раённых цэнтраў і рабочых пасёлкаў і на капітальны рамонт існаючага жыллага фонду выдзяляліся недастатковыя асгнаванні. Мы просім Вярхоўны Савет павялічыць прадугледжаныя рэспубліцы на 1963 г. сродкі на капітальны рамонт жыллага фонду і на добраўпарадкаванне гарадоў і рабочых пасёлкаў.

Нягледзячы на велізарную работу, праведзеную па аднаўленню і стварэнню матэрыяльнай базы народнай асветы і аховы здароўя, у рэспубліцы да гэтага часу не хапае памяшканняў для школьных, дзіцячых і лекавых устаноў. Улічваючы гэта, мы перадалі вялікую колькасць розных адміністрацыйных будынкаў пад школы, бальніцы, дзіцячыя сады і яслі. У сувязі з праводзімым узбуйненнем раённай значнай частка адміністрацыйных будынкаў будзе дадаткова перададзена для гэтых мэт. Але для прыстасавання, рамонт і абсталявання інвентаром гэтых памяшканняў мы просім выдзеліць на 1963 г. неабходныя дадатковыя асгнаванні. Просім таксама прыняць нашу прапанову аб павелічэнні кантынгенту дашкольных дзіцячых устаноў да 140 тысяч чалавек.

Таварышы дэпутаты! Прадстаўленыя на зацвярджэнне Вярхоўнага Савета СССР практычныя планы развіцця народнай гаспадаркі і Дзяржаўнага бюджэту СССР на 1963 г. сведчаць аб гіганцкіх магчымасцях саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, аб бясспрэчных перавагах сацыялістычнай сістэмы гаспадаркі. Я падтрымліваю прапанову аб зацвярджэнні праектаў плана развіцця народнай гаспадаркі і Дзяржаўнага бюджэту СССР на 1963 г. з прапраўкамі, унесенымі Бюджэтай камісіяй. Няма сумнення, што гэтыя планы будучь паспяхова выкананы, і саветкі народ зробіць яшчэ адзін буйны крок наперад да запаветнай мэты — да камунізма.

Дазвольце запэўніць вас, таварышы дэпутаты, што працоўныя Беларусі пад кіраўніцтвам ЦК КПСС і Саветаў Саюза на чале з таварышам М. С. Хрушчовым забяспечаць датэрміновае выкананне плана пятага года сямігодкі і ўнясуць свой уклад у агульнанародную справу будаўніцтва камунізма ў нашай краіне.

Нядаўна ў Брэсцкую крэпасць сабраліся вучні 8—9 класаў адзінаццацігадовых школ горада, якіх прынялі ў камсамол. Рэбаты паглядзелі фільм пра абаронцаў крэпасці, паслухалі выступленне Героя Саветаў І. А. Ермалаеў уручыў юнакам і дзяўчатам музея крэпасці І. А. Ермалаеў уручыў юнакам і дзяўчатам камсамольскія білеты. На здымку: І. А. Ермалаеў уручае камсамольскі білет вучаніцы 8 класа Святлане Осіпавай.

Фота В. Германа.

Ф і л ь м Кіно заклікае да пільнасці

Цэнтральная студыя дакументальных фільмаў выпусціла на экраны краіны кінакарціну «Па чорнай сцэжцы», якая выкрывае падрыўную дзейнасць амерыканскай разведкі на тэрыторыі Саветаў Саюза. У гэтым фільме раскажаецца аб тых, хто ідзе па шпіёнскай сцэжцы, хто служыць Пентагону, імперыялістам.

...Гроу — ваенны аташэ амерыканскага пасольства ў Маскве, займаецца разведвальнай дзейнасцю. Мы бачым, як гэты пан са скуры вылазіць, каб здабыць шпіёнскія звесткі. «Выпадкова» ён трапляе да месца размяшчэння савецкіх зенітных батарэй, «выпадкова» ён апынуўся каля ваеннага аэрадрома. Раз'язджаючы па краіне, аташэ збірае важную інфармацыю, якую перадае разведвальным органам за акіяна.

Вось Гроу назірае святочны парад на Краснай плошчы ў Маскве. Іншыя ж супрацоўнікі пасольства ў гэты час не сядзяць склаўшы рукі: мы бачым іх «за работай» на даху будынка амерыканскага пасольства. Адсюль яны вядуць назіранне за самалётамі, што пралятаюць над Масквой.

Але савецкія людзі сарвалі маску з ворага, Гроу быў выкрыты. На экране паказаны і іншыя слугі Пентагона і цэнтральнага разведвальнага ўпраўлення. Яны, нахшталт пана Гроу, таксама займаліся шпіянажам.

Шпіёны імкнуцца ўсюды знайсці шчыліну для сваіх гніюсных заняткаў. Зноў усплывае ў памяці гісторыя шпіёнскага палёту Г. Паўэрса на самалёце «У-2». У той час, як савецкія людзі радасна адзначалі Першамайскае свята, ён рабіў здымкі тэрыторыі Саветаў Саюза. Ваеннае ведамства ЗША, якое паслала гэты самалёт-шпіён у наша чыстае неба, спадзявалася на шчаслівае вяртанне свайго паветранага агента. Але савецкія ракетчыкі, простыя рускія воіны, дастойна «сустрэлі» названага гося — ён быў збіты першай жа ракетай. Няхай гэта будзе урокам усім аматарам такіх авантур!

Усяму свету вядома гасцінасць савецкіх людзей. Мы шчыра адчыняем дзверы свайго дома перад замежнымі турыстамі. Адны з іх з захапленнем знаёмяцца з Масквой, Ленінградам і іншымі гарадамі, збіраюць сувеніры, а другія... Між іншым, аб іх і раскажваюць кінакадры. Прыехаўшы ў Савецкі Саюз пад выгляд турыстаў, яны займаюцца зборам шпіёнскіх звестак, фатаграфуюць абаронныя аб'екты. За такімі «турыстамі» савецкія людзі пільна сочаць, і ворагі трапляюць на лаву падсудных.

Новыя кадры — новыя факты шпіянажу. Амерыканская выстаўка ў Маскве. Наведвальнікі з цікавасцю аглядаюць экспанаты выстаўкі — плён працы простых людзей Амерыкі. Гіды даюць тлумачэнні, а заадно стараюцца падслухаць размовы: а можа, што-небудзь важнае даведзецца пачуць. Кіраўнікі амерыканскага разведальнага цэнтра забяспечылі іх адпаведнай інструкцыяй, якая патрабуе ад гідаў здабываць і перадаваць шпіёнскія звесткі.

Кінадакументы раскажваюць, якім шляхам удаецца агентам замежнай разведкі часам атрымаць патрэбную ім інфармацыю. Для гэта мэт яны выкарыстоўваюць маральна няўстойлівых савецкіх амадзян, якія, самі таго не падозраючы, становяцца на шлях здрадства. Валютчыкі і спекулянты, паклоннікі заходняга «раю», якія апляюць у сетку амерыканскай разведкі. Выкрытыя савецкімі кістамі ворагі і іх памагатыя нясуць суровую кару.

Наш народ заняты стваральнай працай. Мы хочам міру, мы змагамся за мір. Але імперыялісты і іх заакеянскія натхняльнікі ні на хвілінку не спыняюць сваёй варожай дзейнасці супраць СССР і краін сацыялістычнага лагера. Да пільнасці савецкіх людзей заклікае

А. ПЕДЗІК.

РАДЫЁ
ДЛЯ ЗАХОДНЯЯ ЕУРОПЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па сярэднеўрапейскаму часу на хвалі 30,31 метра (ці 9640 кілагерцаў) і на хвалі 31,48 метра (ці 9530 кілагерцаў); па нядзелях — ад 8 гадзін раніцы па сярэднеўрапейскаму зімоваму часу на хвалі 30,83 і 227 метраў.

на кароткай хвалі 30,83 метра (ці 9730 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін.

Па нядзелях — на хвалі 30,83

метра і 227 метраў з 8 да 9 гадзін і з 10 да 13 гадзін.

НА БЕЛАРУСКАЯ МОВЕ

Па серадах — ад 22 гадзін 30 минут па сярэднеўрапейскаму зімоваму часу на хвалі 30,31 метра (ці 9640 кілагерцаў) і на хвалі 31,48 метра (ці 9530 кілагерцаў); па нядзелях — ад 8 гадзін раніцы па сярэднеўрапейскаму зімоваму часу на хвалі 30,83 і 227 метраў.

ДЛЯ ЗША І КАНАДЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па нью-йоркскому часу з 19.30 да 20.30 на хвалі:

31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў),
31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў),
41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НА БЕЛАРУСКАЯ МОВЕ

Па суботах — ад 20 гадзін да 20 гадзін 30 минут па нью-йоркскому часу на кароткіх хвалі:
31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў);
31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў);
41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НАШ АДРАС
Мінск, Ленінскі праспект, 77.
Дом друку. Рэдакцыя газет «Голас Радзімы».

РЕДАКЦЫЯНАЯ КАЛЕГІЯ.